

15 JULI 1929

No. 14

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door den Geest Gods spreekt, Jezus eene vervloeking noemt; en niemand kan zeggen Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest.”

1 Corinthe 12:3.

DE „AFVAL”, OF 'S WERELDS VERLIEZEN VAN DE CHRISTELIJKE GODSDIENST EN KERK.

Toespraak (no. 8), gehouden over de radio op Zondag-
avond 5 Mei 1929, door Ouderling B. H. Roberts van den
Eersten Raad der Zeventigers, te Salt Lake City, Utah.

*De opkomst van „Het Pausdom”: Is het van Goddelijken of
Menschelijken oorsprong?*

(Vervolg).

Laat ons nu de uitlegging van den tekst van meer nabij beschouwen:

DE CHRISTUS: „Wie zegt gij dat Ik ben?”

PETRUS: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”

DE CHRISTUS: „Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! (Waarom?) want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.” (En nu, alleen ter wille van den plechtigen nadruk) „En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus (verwijzende naar een naam, lang voordien aan Petrus gegeven.— zie Joh. 1:43), en op deze rots zal Ik Mijne gemeente bouwen.”

Wat bedoelde de Christus? „St. Petrus”, zegt Rome; „de Christus”, zegt het Protestantisme.

Het kan niet Petrus beteekenen, zooals Rome beweert, want dan zou er ongetwijfeld hebben gestaan:

Gij zijt Petrus, en op U zal Ik Mijne gemeente bouwen.

Maar op die manier werd het niet gezegd. Een onhandige om-

haal van woorden ontstaat door Rome's uitlegging. Beschouw haar eens:

„Net alsof Hij (de Christus) gezegd had: Gij zijt een rots, en op deze rots zal Ik Mijne gemeente bouwen.”

Maar waarom eerst te moeten verwijzen naar Petrus als een „rots” en dan naar de „rots” als de fundeering van de kerk? Of, verwezen hebbende naar Petrus als een „rots”, waarom dan niet direct gezegd: „En op U zal Ik Mijne gemeente bouwen”?

Het groote feit dat God aan hem (Petrus) geopenbaard had dat Jezus was de Christus, de Zoon van den levenden God, benevens de „natuurlijke zin” der woorden, die de juiste, onverwongen beteekenis van den tekst weergeven, verschijnen in den navolgenden vorm:

PETRUS: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”

DE CHRISTUS: „Vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, doch Mijn Vader. *** Op deze rots zal Ik Mijne gemeente bouwen.”

Hoogstens is de verwijzing naar Petrus slechts ter wille van den nadruk: „Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus.” enz., of anders werd het gezegd in tegenstelling, om tegen Petrus' verwijzing naar den Christus als volgt op te wegen:

PETRUS: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”

CHRISTUS: „En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus”, enz.

Gelijk Petrus aan Jezus den nieuwen naam en titel „De Christus, de Zoon des levenden Gods”, gegeven had, zoo antwoordde Jezus, vernieuwend den karakter-naam dien Hij lang tevoren aan Petrus gegeven had, n.l. Cephas, een rots. Van deze beide uitleggingen verdient echter die de voorkeur, volgens welke de toespeling louter ter wille van den plechtigen nadruk werd gemaakt.

Het Protestante standpunt bezien.

Het Protestante gezichtspunt kan men in dit geval niet billijken, n.l. dat de hier bedoelde „rots” waarop de kerk gebouwd zou worden, de Christus zelf was. En houdt u hier in gedachten wat ik reeds gezegd heb met betrekking tot Christus als fundeering, middelpunt en omtrek van het gansche evangelieplan; dan zal het idee dat Jezus hier in deze Mattheüs-tekst bedoeld moet zijn, teneinde Zijn plaats als de fundeering van het gansche evangelieplan te behouden, (hetgeen Luther verdedigde), verdwijnen. De Protestante bewering dat Jezus de „rots” is waarop in Mattheüs 16 wordt gedoeld, kan niet worden toegegeven, tenzij wij er zeker van worden, zooals het geval eischt, dat toen Jezus zeide: „op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen”, Hij doelde op, of op enigerlei wijze verwees naar, Zichzelf. Er is niets in alle omstandigheden hetwelk het noodige bewijs levert dat zulks geschiedde, of dat zoo iets in de bedoeling van den Christus lag.

De ware uitlegging.

Deze aanspraken verworpen zijnde, laat ons de ware beteekenis van dit gewichtige voorval en van deze schriftuurplaats trachten te vinden. En wanneer wij dit doen, laat ons dan de woorden zoo veel mogelijk bekorten — toch alle hoofdzaken behoudend:

DE CHRISTUS: „Wie zegt gij dat Ik ben?”

PETRUS: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”

DE CHRISTUS: „Vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, doch Mijn Vader, *** en op deze rots zal Ik Mijne gemeente bouwen.”

Het antwoord ligt nu onvermijdelijk voor de hand: Op dat beginsel en die macht welke aan Petrus geopenbaard had dat Jezus de Christus was — de Rots van openbaring. Door dat beginsel, (ik herhaal het voor den nadruk), had God aan Petrus de groote, fundamenteele Christelijke waarheid bekend gemaakt, n.l. J e z u s C h r i s t u s i s d e Z o o n v a n d e n L e v e n d e n G o d. En met het bekend maken van die waarheid, niet door vleesch en bloed, maar door de openbaring van God, en met het blijven en eeuwig werkzaam zijn van dat beginsel, zooals in het evangelie beoogd, zijn alle andere dingen zeker, voor zoowel individuen als voor de kerk, want zij zijn werkelijk gegrond op een „rots”. Laat ons nagaan hoe sterk zulk een fundatie is.

De Heilige Geest de bron van openbaring.

„Daarom maakt ik u bekend, dat niemand, die door den Geest Gods spreekt, Jezus eene vervloeking noemt, en niemand kan zeggen Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest.” (1 Cor. 12 : 3). Het spreekt dus vanzelf dat, wanneer de Vader van den Christus, en niet vleesch en bloed, aan Petrus openbaarde dat Jezus de Christus was, Hij zulks deed door den Heiligen Geest. En door dat middel kunnen anderen weten, evengoed als Petrus, dat Jezus is de Christus, de Zoon van den levenden God; zelfs allen die geroepen worden tot gehoorzaamheid aan het evangelie, en hetzelfde aanvaarden. Dit was Petrus' eigen leer op den Pinksterdag. Antwoord gevend aan hen die gevraagd hadden: „Wat zullen wij doen, mannen broeders?”, antwoordde Petrus zelf, op dien tijd vervuld zijnde met den Heiligen Geest, gelijk zijn broederen, „Bekeert u, (enz.) *** en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen, want u komt de belofte toe, en uwen kinderen, en allen, die daar verre zijn, zoo velen als er de Heere, onze God, toeroepen zal.” (Hand. 2 : 37—40.) Allen dan kunnen op deze fundeering hun voeten hebben; allen kunnen deelen in Petrus' kennis, en veilig op dezelfde fundeering staan — deze „rots” waarop de kerk is gegrond.

Het Ambtswerk van den Heiligen Geest.

Laat ons een duidelijke voorstelling van het ambtswerk des Heiligen Geestes verkrijgen. Reeds hebben wij gezien dat „niemand kan zeggen Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest”; en allen die tot het evangelie geroepen worden hebben aanspraak op die wetenschap. En wat zegt de schrift nog meer over deze gave? Neen, wat zegt de Heere zelf?

„En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u eenen anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid, namelijk den Geest der waarheid. *** Deze dingen heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende. Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijnen Naam, Die zal u alles leeren, en zal u in-dachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.” (Joh. 14).

En ook: „Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Dien Ik u zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van den Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen.” (Joh. 15 : 26). Dat wil zeggen, Hij zal getuigen dat Jezus is de Christus, de Zoon van den levenden God, en daarmee komt alle andere godsdienstige waarheid.

De H. Geest is de werkelijke Geest van openbaring; zooals ook getuigt des Christus' gezegde: „Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden, want Hij zal van Zichzelven niet spreken, maar zoo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.” (Joh. 16 : 13). De „geest der profetie” dus; en „de getuigenis van Jezus”, wordt ons elders verzekerd, „is de geest der profetie”, d.i. van openbaring. (Openb. 19 : 10).

Hier is dan het ambtswerk van den Heiligen Geest — deze Geest die Jezus openbaart de Christus te zijn, de Zoon van den levenden God, welke Geest levend houdt zoowel individuen als de kerk van God — levend houdt de kennis van God onder de menschen, individueel en in groep, zooals bijv. in de kerk; en door die kennis alle andere dingen zeker laat, opdat de poorten der hel hen niet zullen overweldigen.

Christus' verlangen dat de discipelen den Heiligen Geest ontfingen.

Het is interessant om op te merken de schijnbare bezorgdheid van den Christus, en Zijn aandringen, dat de apostelen geen stap zouden doen inzake het beginnen van hun openbare bediening, alvorens zij de beloofde komst van den Heiligen Geest zouden deelachtig zijn.

Getuige die gelegenheid, op den dag van Christus' wederopstanding, wanneer Hij verschijnt, aan de elf apostelen, en, naar alles te oordeelen, opnieuw schijnt te beginnen van de fundeering af, waarop Hij beloofd had Zijn gemeente te bouwen. „Vrede zij u-

lieden!" was Zijn groet. „Gelijkewijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden. En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: *O n t v a n g t d e n H e i l i g e n G e e s t .*" (Joh. 20 : 21—23).

Getuige die gelegenheid, toen Hij vanuit hun midden naar den hemel werd opgenomen, na Zijne opstanding — „Nadat Hij door den Heiligen Geest aan de apostelen, die Hij uitverkoren had, bevelen had gegeven." Het verslag wordt gegeven in het eerste hoofdstuk der Handelingen. „En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt. *** Gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen." De discipelen schenen geneigd om dit te onderschatten, en vroegen omtrent het „Koninkrijk" dat zij zoo gaarne aan Israël teruggegeven zagen: „Zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?" Het kwam hun niet toe om dit te weten. „Maar" — dit was belangrijker — „Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal, en gij zult Mijne getuigen zijn, zoo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde." (Hand. 1 : 2—9.)

Waarom deze bezorgdheid dat Zijn apostelen met den Heiligen Geest zouden worden begiftigd, en dientengevolge de belofte ervan, en de verwezenlijking ervan, voorgehouden aan allen die worden geroepen om het evangelie te gehoorzamen? *Omdat de Heilige Geest de Geest en het middel en de macht van openbaring is; het beginsel en de macht, en niet de mensch, waarop de Christus Zijn kerk zou gronden; het beginsel dat openbaren zal dat Jezus is de Christus, de Zoon des levenden Gods! Het beginsel dat zoowel de individuen als de organisatie — de kerk — beveiligen kan tegen de poorten der hel.*

(Wordt vervolgd.)

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid Les No. 6.

(Voor de vierde week in Juli).

Vleesch „spaarzaam" — De dierlijke voedingsmiddelen.

O p m e r k i n g: Deze les is voor de v i e r d e week in Juli; de lessen van resp. derde en vierde week dezer maand worden o m g e w i s s e l d .

O m s c h r i j v i n g. Voedsel mag eenvoudig-weg omschreven worden als elke substantie, die, wanneer in het lichaam opgenomen, dit doet groeien of de energie voortbrengen welke noodig is voor de normale levensverrichtingen. Dit verdeelt alle voedingsmiddelen in twee groote groepen: De bouw-voedsels en de brandstof-

voedsels. Er zijn nog andere, kleinere onderverdeelingen, welke in latere lessen bestudeerd zullen worden.

Bouw-voedsels. „Eiwit” is de naam gegeven aan de voedingsmiddelen die in het lichaam gebruikt worden om groei in de jonge weefsels teweeg te brengen, en om de weefsels te herstellen die op alle leeftijden door de inspanning van het leven gesleten zijn. Eiwit-bestanddeelen treft men in bijna alle voedsels, doch in zeer verschillende verhoudingen.

Dierlijk Eiwit. De voornaamste bron van voedingseiwit is het dierenrijk. Vleesch, visch, eieren, melk, kaas en alle melk-producten zijn de voornaamste eiwitvoedsels. Het wit van een ei en mager vleesch zijn bijna zuiver eiwit. Voedsels die uit het dierenrijk afkomstig zijn, zooals melk, kaas en eieren, zijn in de meeste gevallen aan te bevelen. Deze dierlijke bestanddeelen noemt men „complete eiwitten”, omdat zij gemakkelijk in het lichaam verwerkt worden. Zij bieden het groote voordeel dat zij geen levenskracht afnemen. De voedings-deskundigen zijn het echter eens, dat ook een zekere hoeveelheid vleesch-voedsel in het normale menu heilzaam is voor een koud, streng klimaat.

Planten-eiwit. „Plantenweefsels bevatten een weinig eiwit; gedroogde erwten, boonen en linzen bevatten evenveel eiwit als mager rundvleesch.”¹⁾ Plantaardig eiwit wordt ook aangetroffen in granen zooals tarwe, haver en gerst. Doch de plantaardige eiwitten zijn uiterst dicht en stevig van karakter en worden daardoor met grootere moeite door de menschelijke organen verteerd. Groenten hebben voornamelijk hun voedingswaarde te danken aan iets anders dan hun eiwitbestanddeelen. Zij zijn inderdaad onmisbaar om redenen die wij later zullen bestudeeren.

Voedingswaarde van vleesch. Uit vele proefnemingen blijkt dat een zekere hoeveelheid dierlijk eiwit in het menschelijke menu noodig is — vooral in de koudere klimaten, en om vele redenen. Indien het gemakkelijke verteren de voornaamste maatstaf ware, zou men direct kunnen zeggen dat dierlijk voedsel het grootste deel van onzen voorraad eiwit moest leveren. Doch helaas, het eind van een proces is niet altijd even gunstig als het begin.

Nadeelige werking van vleesch. Gedurende de spijsvertering ondergaan alle voedsels zekere scheikundige veranderingen, waardoor ze opgelost en opgenomen kunnen worden in het ingewikkelde proces dat assimilatie (opname) heet. Tijdens dit proces worden bepaalde substanties gevormd, welke, indien in grootere hoeveelheid aanwezig dan eigenlijk per dag noodig is, het lichaam veel kwaad berokkenen.

Een der stoffen, die uit het verteren van vleesch ontstaan, wordt *purine* genoemd. „Het gewicht van de purine-derivaten (uit

1) *Food, Health, Vitamins*, door R. H. A. Plimmer, D.Sc., Londen, pag. 43.

purine gevormde verbindingen) in ons voedsel is, dat zij in het lichaam worden omgezet tot urinezuur, hetwelk de kwade gewoonte heeft om zich in weefsels en gewrichten te verzamelen, hetgeen weer jicht en bepaalde vormen van reumatiek tengevolge heeft. Het meeste urinezuur van het lichaam wordt uit deze substanties gevormd. *** Alle soorten vleesch bevatten van purine afgeleide stoffen." 1)

„Het is ook een teekenend feit dat deze nadeelige bestanddeelen in het lichaam ontstaan door het gebruik van thee, koffie, cacao en bier." 2)

Er zijn nog vele andere redenen waarom een overdadige hoeveelheid vleesch nadeelig is voor het menschelijk lichaam. De eerste fout in ons diëet is een te groot vleeschgebruik. Dit teveel aan vleesch verstoort niet alleen het evenwicht van de dagelijksche voeding, doch leidt ook tot overbelasting van de lever in haar verteringsarbeid, en van de nieren in het uitscheiden van hun afvalproducten.

De Verhouding aan Eiwit. Terecht kan iemand vragen: „Hoeveel vleesch of dierlijke eiwitten moet men eten om gezond te blijven?" Gelukkig is een definitief antwoord mogelijk. Na jaren van zorgvuldig onderzoek zijn de voedings-scheikundigen en de diëet-dokters, op enkele uitzonderingen na, overeengekomen dat slechts één-zesde van het voedsel eiwit moet zijn; de overige vijf-zesden, dus het grootste deel ervan, moet uit de andere voedselklassen komen. „De erkende standaard voor de hoeveelheid eiwit is één-zesde (droog gewicht) van de totale voeding, en dit wordt onderverdeeld in dierlijk en plantaardig eiwit." 3) Het zuivere kwantum eiwit moet een weinig uiteenloopen in verschillende klimaten en bij menschen van verschillend beroep. Natuurlijkerwijs hebben zij die den zwaarsten lichaamsarbeid verrichten, meer bouwvoedsel (eiwit) noodig dan zij die op kantoor werken. De gemiddelde hoeveelheid, geschikt voor een volwassen man, is een honderd gram eiwit per dag. „Van de honderd gram eiwit, die per dag gebruikt moeten worden, moeten er dertig A1 (d.i. dierlijke eiwitten) zijn, terwijl de rest mag zijn van lagere soort (d.i. plantaardige) eiwitten." 4) Er is veel verschil tusschen droog gewicht en gewoon gewicht. Aldus staat $1\frac{1}{14}$ „ounce" droog gewicht gelijk met ongeveer $4\frac{1}{4}$ „ounces" kaas; $5\frac{1}{4}$ „ounces" gerookte haring; 7 „ounces" verse haring; $7\frac{1}{2}$ „ounces" schapenvleesch, enz. De genoemde hoeveelheid (30 Gram dierlijk eiwit) is het rantsoen voor een geheelen dag, en moet afwisselend bestaan uit melk, kaas of eieren. Indien per dag veel meer dan deze hoeveelheid eiwit wordt

1) Food, and Health, door A. B. Callow, blz. 14.

2) T. z. p., blz. 82, 83.

3) Food, Health, Vitamins, door R. H. A. Plimmer, D. Sc., Londen, pag. 44.

4) Food and the Family, blz. 130, door V. H. Mottram, M. A.

gebruikt, lijdt het lichaam hieronder, zooals aangegeven.

Eiwitvoedsel voor het Gezin. Natuurlijkerwijs hebben kinderen meer eiwitvoedsel nodig dan volwassenen, daar het kind een constante behoefte heeft om nieuwe lichaamsbestanddeelen te vormen. „Waar het inkomen klein is en de dure eiwitvoedsels zooals vleesch, visch, kaas, maar karig kunnen worden gekocht, is het zeer noodig om eraan te denken dat de groeiende kinderen het eerste recht hebben op dit speciale lichaam-bouwende materiaal. Gewoonlijk zijn het de mannen, die, als voornaamste geldverdieners, deze dure voedingsmiddelen krijgen, en de kinderen krijgen brood met jam of margarine. Dit is net de verkeerde wereld. Het brood met jam of margarine zullen een man voorzien van energie om zwaren handenarbeid te verrichten, doch het kan het kind niet helpen om te groeien. De voedende of verwachtende moeder heeft eveneens speciale behoefte aan eiwit, zoodat als regel de man het laatste in aanmerking moet komen waar de voorraad eiwitvoedsel beperkt is.” ¹⁾

Kosten van eiwit. De kosten van de noodige hoeveelheid eiwit zijn van belang. Volgens door Britsche deskundigen opgemaakte tabellen zijn de goedkoopste voedsels, met de noodige hoeveelheid eiwitten erin, versche haring, kaas en melk, in prijs opvolgend via de onderscheidene vleeschsoorten tot ham en eieren in den wintertijd. „Toch is het juist hierop dat de huisvrouw tracht te bezuinigen. Bij de melkrekening moet gebromd worden, terwijl men zich gaarne neerlegt bij de slagersrekening, die driemaal zoo hoog is. In plaats van een door belanghebbenden geleide campagne, waarin ons gevraagd wordt om meer eieren, fruit en bruin brood te eten, hebben wij een campagne nodig, aan de zijde van het Ministerie van Gezondheid, om meer melk te gebruiken. Dit is voor jaren de leuze geweest van de autoriteiten op voedingsgebied in de Vereenigde Staten, met als resultaat dat het melkverbruik driemaal zoo groot is als in dit land. Te Wembley is den bezoekers een vergelijking voor oogen gesteld tusschen ons verbruik en dat van andere landen, door te toonen welke hoeveelheid precies per hoofd verbruikt werd. Groot-Brittannië heeft minder dan bijna elk ander groot land. En toch zeggen de voedselkundigen dat de met melk gevoede naties de meest vooruitgaande naties der aarde zijn!” ²⁾

Wij moeten niet op melk bezuinigen. Kan het niet mogelijk zijn dat te eeniger tijd de mensch acht geve op de groote waarschuwing: „Gij zult niet dooden”?

Vleesch „Sparzaam”. Ons wordt nu door voedingsgeleerden onderwezen dat slechts één-zesde van ons voedsel uit eiwit moet bestaan, en dat minder dan één-derde van dat zesde

1) Food, Health, Vitamins, door R. H. A. Plimmer, D.Sc., Londen, pag. 73, 74.

2) Food and the Family, blz. 156, 157, door V. H. Mottram, M. A.

deel dierlijk eiwit moet zijn; en van die kleine hoeveelheid dierlijk eiwit moet een groot percentage bestaan uit melk, kaas, eieren en andere voedingsmiddelen die uit het dierenrijk afkomstig zijn.

Om nog een modern geleerde aan te halen: „De hoofdwaaarde van vleesch ligt hierin, dat het een bron van eiwit is. *** Het is echter wijs om het m a t i g te gebruiken en er melk en kaas voor in de plaats te nemen waar zulks maar mogelijk is. Dit is waar van uit een oogpunt van persoonlijke en nationale zuinigheid, zooals boven verklaard. Het denkbeeld dat vleesch meer dan alle andere voedsels energie opwekt, is een sprookje dat hangen blijft. Mogelijk heeft het sprookje zijn wortel in het een of andere geschrift over volkenkunde, want de wetenschappelijke grond, indien er ooit een voor bestaan heeft, is jaren geleden verdwenen.” 5)

Hoe kon een mensch, uit zijn eigen kennis, durven leeren, bijna honderd jaren geleden — lang voordat de wetenschap der menschelijke voeding geboren was — deze waarheden die zoo verbazingwekkend met moderne berekeningen overeenstemmen?

„Ja, het vleesch der beesten en van de vogelen der lucht, heb Ik, de Heere, eveneens verordend tot het gebruik voor den mensch met dankzegging, niettemin zoude het m e t s p a a r z a a m h e i d gebruikt worden.

En het is Mij aangenaam dat het niet gebruikt zoude worden dan alleen in den winter, in koude, of ten tijde van hongersnood.” (Leer en Verbonden, afd. 89 : 12, 13).

Bestudeer deze woorden. Elke zin is vol beteekenis. Dit werd onderwezen door een Profeet aan allen die acht wilden geven; en het werd aan de wereld bekend gemaakt op 27 Februari 1833. Was hij geïnspireerd? Niet een woord zou verbeterd kunnen worden door den meest gevorderden voedsel-scheikundige van onzen tijd!

Vragen.

1. Welke levensprocessen moeten door het dagelijksche voedsel in stand gehouden worden? Definieer v o e d s e l.

2. Noem de twee groote klassen waarin alle voeding verdeeld kan worden. Hoe zoudt gij het woord eiwit omschrijven? Waarom heeft het lichaam eiwitvoedsel noodig?

3. Wat kunt gij zeggen ten gunste van het eten van dierlijk eiwit? Is het eten van vleesch de beste manier om de noodige eiwitten te krijgen? Waarom?

4. Lees aan de klas de paragraaf over de schadelijke werking van vleesch voor. Bespreek een en ander.

5. Welk gedeelte van onze voeding moet uit dierlijk eiwit bestaan? Moet alles vleesch zijn, of moeten het zijn andere eiwitten, ook uit het dierenrijk afkomstig? Waarom? Welke dierlijke voedingsmiddelen zijn het goedkoopst? Welke zijn het beste voor het lichaam?

6. Wat leert de les U aangaande waarde en kosten van melk?

7. Wat leert deze les inzake het menu van kinderen?

8. Hoe bevestigt de wetenschap het Woord van Wijsheid ten aanzien van het gebruiken van vleesch „met spaarzaamheid”? L. D. W.

5) T. z. p., blz. 216.

JEZUS DE CHRISTUS.

Hoofdstuk 5.

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologiekلاس.)

(Vervolg.)

Tot Jeremia kwam het woord des Heeren in duidelijke termen, sprekende van de zekere komst des Konings, door wien de veiligheid van zoowel Juda als Israël zou worden verzekerd ¹⁾; de Vorst van het Huis Davids, door wien de goddelijke belofte, aan den zoon van Jesse gedaan, werkelijkheid zou worden. ²⁾ Onder denzelfden geest profeteerden Ezechiël ³⁾, Hosea ⁴⁾ en Micha ⁵⁾. Zacharia brak in het midden van een droeve voorspelling af, om uiting te geven aan het blijde lied van dankzegging en lof, als hij in visioen het eenvoudig tooneel van des Konings triumfalen intocht in de stad Davids aanschouwde ⁶⁾. Vervolgens bewees de profeet de smart der schuldbewuste natie, door welke, zooals voorzien, de Zaligmaker der menschheid doorstoken zou worden, zelfs tot den dood ⁷⁾; en toonde dat, wanneer het door wroeging overmeesterd was, Zijn eigen volk de vraag zou stellen, „Wat zijn deze wonden in uwe handen?“, en de Heere zou antwoorden: „Het zijn de wonden, waarmede ik geslagen ben, in het huis mijner liefhebbers.“ ⁸⁾ Zelfs de prijs die betaald moest worden voor het verraden van den Christus tot Zijn dood, werd als in gelijkenis voorgezgd. ⁹⁾

Het feit, dat deze voorspellingen van de Oud-Testamentische profeten betrekking hadden op Jezus Christus, en op Hem alleen, wordt boven twijfel verheven door de verklaring van den opgestanen Heer. Tot de verzamelde apostelen zei Hij: „Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen. Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden, en zeide tot hen: Alzoo is er geschreven, en alzoo moest de Christus lijden, en van de dooden opstaan ten derden dage.“ ¹⁰⁾

Johannes de Dooper, wiens bediening onmiddellijk aan die van den Christus voorafging, verkondigde de komst van Een, machtiger dan hijzelf, Iemand die zou doopen met den Heiligen Geest, en hij duidde nadrukkelijk Jezus van Nazareth aan als die Een, de

1) Jer. 23 : 5, 6; zie ook 33 : 14—17.

2) Jer. 30 : 9.

3) Ezech. 34 : 23; 37 : 24, 25.

4) Hosea 11 : 11; verg. Matth. 2 : 15.

5) Micha 5 : 2; verg. Matth. 2 : 6; Joh. 7 : 42.

6) Zach. 9 : 9; verg. Matth. 21 : 4—10.

7) Zach. 12 : 10; verg. Joh. 19 : 37.

8) Zach. 13 : 6.

9) Zach. 11 : 12, 13; verg. Matth. 26 : 15; 27 : 3—11.

10) Lukas 24 : 44—47; zie ook verzen 25—28.

Zoon van God, het Lam dat den last van 's werelds zonden op zich zoude nemen. ¹⁾

De tot dusver aangehaalde voorspellingen, die betrekking hebben op leven, bediening en dood van den Heere Jezus, zijn de gezegden van profeten die, Adam en Enoch uitgezonderd, leefden en stierven op het oostelijk half rond. Allen behalve Johannes de Doo-per behooren tot het Oud-Testamentische verslag, en hij, een tijdgenoot van den Christus in het sterfelijk leven, speelt een rol in de eerste hoofdstukken der Evangelien. Het is van belang om te weten dat de schriften van het westelijk half rond even uitdrukkelijk zijn in het bekend maken van de groote waarheid dat de Zoon van God in het vleesch geboren zou worden. Het Boek van Mormon bevat een geschiedenis van een kolonie Israëlieten, van den stam van Jozef, die 600 jaar v. C. uit Jeruzalem vertrokken, tijdens de regering van Zedekia, koning van Juda, aan den vooravond der onderwerping van Judea door Nebuchadnezar, en het begin der Babylonische gevangenschap. Deze kolonie werd door goddelijke leiding naar het Amerikaansche vasteland gevoerd, waar zij zich tot een talrijk en machtig volk ontwikkelden; ofschoon, door oneenigheid verdeeld, zij twee vijandige naties vormden, respectievelijk als Nephieten en Lamanieten bekend. Eerstgenoemden cultiveerden de kunsten van nijverheid en veredeling, en bewaarde een verslag met zoowel geschiedenis als schriftuur erin, terwijl de laatsten ont-aardden en verlaagd werden. De Nephieten leden hunnen ondergang omstreeks 400 n. C., doch de Lamanieten bleven op hun gedegeneerde manier voortleven en bestaan heden op het land onder den naam van Amerikaansche Indianen. ²⁾

De Nephietische annalen, vanaf hun begin tot op den tijd van onzes Heeren geboorte, vloeien over van voorspellingen en beloften ten aanzien van den Christus; en deze kroniek wordt gevolgd door een verslag van het eigenlijke bezoek dat de verrezen Zaligmaker aan de Nephieten bracht, en van het oprichten van Zijn Kerk onder hen. Aan Lehi, den leider der kolonie, openbaarde de Heere tijd, plaats en wijze van Christus' toenmaals toekomstig verschijnen, tezamen met vele belangrijke feiten omtrent Zijn bediening en het wegbereidend werk van Johannes den voorlooper. Deze openbaring werd gegeven toen het gezelschap in de wildernis van Arabië reisde, alvorens de groote wateren over te steken. De profetie is als volgt neergeschreven door Nephi, een zoon van Lehi, en zijn opvolger in de profetische roeping: „En ook, dat zeshonderd jaar na het vertrek van mijnen vader uit Jeruzalem, de Heere God eenen profeet onder de Joden zoude verwekken, zelfs een Messias, of met andere woorden, eenen Zaligmaker der wereld. En hij sprak eveneens over de profeten, hoedat velen van hen getuigd hadden van deze dingen van dezen Messias, of dezen Verlosser der wereld,

1) Matth. 3 : 11; Markus 1 : 8; Lukas 3 : 16; Joh. 1 : 15, 26, 27, 29—36; zie ook Hand. 1 : 5, 8; 11 : 16; 19 : 4.

2) Aanteekening 1, aan het eind dezer les.

waarvan hij had gesproken. En dat al de menschenkinderen in eenen verloren en gevallen staat waren, en het altijd zouden zijn, tenzij zij zouden vrouwen op dezen Verlosser. En hij sprak ook over eenen profeet, die voor den Messias zoude komen, om den weg des Heeren te bereiden. Ja, die zoude voortgaan, roepende in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt zijne paden recht; want er is een onder u, dien gij niet kent, die veel machtiger is dan ik, wiens schoenriem ik niet waardig ben te ontbinden. En mijn vader sprak veel over deze dingen. Mijn vader zeide ook, dat hij zoude doopen te Bethabara bij de Jordaan; dat hij zoude doopen in water en dat zelfs de Messias door hem in het water zoude gedoopt worden." ¹⁾

Aanteekening 1. — N e p h i e t e n e n L a m a n i e t e n . — De voorzaten van de Nephietische natie werden 600 jaar v. C. uit Jeruzalem geleid door Lehi, een Joodsch profeet van den stam Manasse. Zijn naaste familie, ten tijde van hun vertrek uit Jeruzalem, omvatte zijn vrouw Sariah, en hun zonen, Laman, Lemuel, Sam en Nephi; op een later tijdstip van het verhaal worden dochters genoemd, maar of eenigen daarvan geboren waren vóór den uittocht der familie, wordt ons niet verteld. Behalve zijn eigen gezin behoorden Zoram en Ismaël tot de kolonie, de laatste zijnde een Israëliet van den stam Ephraïm. Ismaël, met zijn gezin, voegde zich bij Lehi in de wildernis; en zijn nakomelingen werden gerekend bij de natie waarover wij spreken. Het gezelschap reisde min of meer zuidoostwaarts, aanhoudend op den oever van de Rode Zee; dan, hun koers wijzigend naar het oosten, staken zij het schiereiland Arabië over; en daar, aan de kust van de Arabische zee, bouwden zij, en rustten zij toe, een schip, waarin zij zee kozen en zich aan Gods hoede toevertrouwden. Hun reis voerde hen oostwaarts over den Indischen Oceaan, vervolgens over het zuidelijk deel van den Stillen Oceaan naar de westkust van Zuid-Amerika, waar zij landden (590 v. C.) *** Het volk zette zich neer in wat voor hen was het land der belofte; vele kinderen werden geboren, en in den loop van enkele generaties had een talrijke nakomelingschap het land in bezit. Na den dood van Lehi ontstond een splitsing; sommigen van het volk aanvaardden Nephi — die behoorlijk tot het ambt van profeet was aangewezen — als hun leider, terwijl de overigen Laman, den oudste van Lehi's zonen, uitriepen tot hun hoofd. Sindsdien werd het verdeelde volk onderscheidenlijk gekend als Nephieten en Lamaniëten. Bij tijden onderhielden zij met elkaar tamelijk vriendschappelijke betrekkingen; maar over het algemeen waren zij tegenstanders, waarbij dan de Lamaniëten onverzoenlijke haat en vijandschap jegens hun Nephietische verwanten openbaarden. De Nephieten maakten vooruitgang in de beschaafde kunsten, bouwden groote steden en stichtten voorspoedige gemeenschappen; toch vervielen zij vaak in overtreding; en de Heer kastijde hen door aan hun vijanden de overwinning te laten. Zij verspreidden zich noordwaarts, het noordelijk deel van Zuid-Amerika bezettend; daarna, de Landengte (van Panama) doorgaande, breidden zij hun rijk uit over de zuidelijke, centrale en oostelijke deelen van wat nu de Vereenigde Staten van Amerika uitmaakt. De Lamaniëten, hoewel zij in aantal toenamen, vielen onder den vloek der donkerheid; zij werden donker van huid en verduisterd naar den geest, vergaten den God hunner vaders, leidden een wild nomadenleven, en ontaardden tot den gevallen staat waarin de Amerikaansche Indianen — hun rechtstreeksche afstammelingen — aangetroffen werden door hen die in later tijden het westelijk vasteland opnieuw ontdekten. Zie schrijver's „Artikelen des Geloofs", lezing 14, par. 7 en 8.

(Uit „Jesus the Christ", door J. E. Talmage).

1) B. v. M., 1 Nephi 10:4—10. Lees ook vers 10 en 11.



DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

BIJ DE FOTO'S.

Hiernevens zijn de contereitsels afgedrukt van de gelukkige winnaars en winnaressen in de bij de jongste O. O. V.-Conferentie gehouden wedstrijden. De namen zijn:

Eerste rij (bovenaan) links: Freddy Versteeg, van Haarlem, vertegenwoordigster van het Amsterdamsche district, winnaresse in den wedstrijd: Weergeven eener Geschiedenis.

Eerste rij midden: De M-Mannen debating-ploeg uit Den Haag, winnaar van het debat en den Don H. van Dam wisselbeker. Van links naar rechts: (zittend) J. J. Claus, M. Lazarom. Staande: W. Huijter, H. Jacobs.

Eerste rij rechts: Clara Burzinsky, van Den Haag, winnaresse in de afdeling Mooiste Bijenkorfmeisjes Handboek.

Tweede rij links: Het winnend dubbel Bijenkorfmeisjestrio, van Amsterdam, vertegenwoordigend het Amsterdamsche district, met haar begeleider. Trofee: John P. Lillywhite wisselbeker. Van links naar rechts: A. Monden, A. Wagemans, E. Bakker, W. Verstrate (organiste), J. Diesel, C. Bakker, B. Nievaard.

Het M-Mannen zangkwartet van Rotterdam, vertegenwoordigend het Rotterdamsche district, winnaars van den Ralph M. Davey wisselbeker, met hun begeleider. Van links naar rechts: M. van Gelderen, B. van Dongen, J. D. Lillywhite (organist), W. Vonk, D. Vonk.

Derde rij midden: Tjitske Bosker, van Apeldoorn, vertegenwoordigend het Utrechtsche district, winnaresse in den wedstrijd: Mooiste Tafelteekeening.

Vierde rij links: Tilly Schotel, van Rotterdam, vertegenwoordigend het Rotterdamsche district, winnaresse in den wedstrijd Bijenkorfmeisjes-toespraak.

Vierde rij midden: Zr. N. van Leeuwen, van Den Haag, winnaresse in den wedstrijd Mooiste Bijenhoudsters Handboek.

Vierde rij rechts: Willem van Gelderen, van Rotterdam, vertegenwoordigend het Rotterdamsche district, winnaar in den wedstrijd M-Mannen-toespraak.

VERSLAG VAN DE VIJFDAAGSCHE O. O. V.-CONFERENTIE.

(Vervolg).

Zondagmorgen 9 Juni.

De M-Mannen en Padvindders op het programma.

Onder leiding van Overziener R. M. Davey werd deze vergadering aangevangen met het zingen van „Dank zij God voor 't Lichtherstel!“. De zaal in het Nutsgebouw was geheel gevuld. Ouderling P. B. J. Leeuwenburg zond het openingsgebed op, waarna het loflied „Unfold ye Portals“ (Laat de Portalen zich openen) door

de gecombineerde vierstemmige koren van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam werd weergegeven. Ouderling John D. Lillywhite trad op als dirigent; de orgelbeleiding berustte bij Zr. Willy Verstrate; de pianobegeleiding bij Zr. Louise de Gast. Het was werkelijk een genot de koren te hooren zingen.

Zestien Rotterdamsche padvindders voerden nu onder leiding van Hopman Willem Riet een Leuzen Tableau op, waarin elk der 15 leuzen van de O. O. V. in de jaren 1914 tot en met 1928 door een padvinder in versvorm werd opgezegd.

Onder leiding van Overziener R. M. Davey zei de gansche vergadering staande de O. O. V.-leuze 1928-1929 op: „Wij eerbiedigen de wet, de menschen die haar betrachten, en de ambtenaren die haar handhaven”.

Broeder H. Overdiek, president der Amsterdamsche M-Mannen, sprak over „Stichting der M-Mannen organisatie en doel van het werk”. Een hoofddoel van de M-Mannen organisatie is het prediken van het Evangelie. Daarnaast staat het ontwikkelen van de geestelijke, verstandelijke en zedelijke vermogens op hun programma.

Br. M. Lazarom, president der Haagsche M-Mannen, had als onderwerp „Een verslag van het werk, door de M-Mannen in deze Zending verricht, sedert de stichting hunner organisatie.” Uit het duidelijke rapport bleek, dat de M-Mannen in den korten tijd van hun bestaan als organisatie o.m. speciale evangelie-vergaderingen hadden gehouden, boekwerken van opvoedkundigen en wetenschappelijken aard bestudeerd, en op andere wijze de Kerk bijgestaan om haar taak te vervullen.

Het Rotterdamsche M-Mannen kwartet, winnaar van den Ralph M. Davey Wisselbeker, zong: „The Beautiful Land” (Het Heerlijke Oord).

Br. W. van Gelderen, de president der Rotterdamsche M-Mannen, hield een aangename rede over „De plannen der M-Mannen voor de toekomst.” Uit hetgeen spr. naar voren bracht viel op te maken dat de M-Mannen, indien zij hun plannen gestand blijven, zich in de naaste toekomst zeer ten nutte zullen maken.

Ouderling John D. Lillywhite, Secretaris der Zondagsscholen en O. O. V. in de Zending, vestigde de aandacht op „De waarde van M-Mannen werk”. Het voornaamste nut van die vereeniging lag volgens spr. wel hierin, dat het M-Mannen werk den jongeman een werkelijke kennis en getuigenis van het Evangelie vermag te geven. Dit beteekent tevens een kennis van Jezus Christus. Spr. besloot met een welgemeenden wensch voor den groei van het O. O. V.-werk uit te spreken.

Zendingspresident John P. Lillywhite sprak tenslotte nog enkele woorden, er vooral op wijzende welk een groot aandeel de M-Mannen in de toekomst in het prediken van het Evangelie zullen moeten nemen.

De vereenigde koren zongen nu „Rouse, o ye Mortals!” (Ontwaakt o gij Stervelingen!), waarna Br. Th. J. van den Berghe een dankbede uitsprak.

Zondagmiddag 9 Juni.

De Bijenkorfmeisjes aan het woord.

Onder leiding van Overziener R. M. Davey ving de middagvergadering om twee uur aan in de groote Nutszaal, met het zingen van „Gebedslied”. Ouderling Charles S. Stephens ging voor in gebed, waarna de gecombineerde koren van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam „Een weinig lijden nog” ten beste gaven.

De autoriteiten van Kerk en Zending werden op de gebruikelijke wijze voorgesteld, en eenparig ondersteund.

Zuster Lydia van Komen, als vertegenwoordigster van het Groningsche district, sprak over „De oprichting der J(onge) V(rouwen) O(nderlinge) O(ntwikkelings) V(ereeniging) in Kerk en Zending”. Wij stippen uit haar rede aan dat de J. V. O. O. V. in den jare 1878 in Amerika werd opgericht, waarbij in 1915 als onderafdeeling de organisatie der Bijenkorfmeisjes is gekomen, die nu circa 48.000 leden telt. In de Nederlandsche Zending werd een vertakking der J. V. O. O. V. in den herfst van 1927 opgericht.

Zr. A. Leeuwenburg, vertegenwoordigster van het district Utrecht, gaf een uiteenzetting van „Het plan van het Bijenkorfwerk”. Het doel van het bestuur is om de meisjes een zoo aangenaam mogelijke gelegenheid te bieden om goed en nuttig werk te doen. Spr. betuigde dat zij in een jaar Bijenkorfarbeid reeds zeer veel geleerd had.

Zr. Elisabeth Bakker, die het Amsterdamsche district vertegenwoordigde, sprak over „De Geest van den Korf, en het doel van het Bouwen”, waarbij zij elk der in den „Geest van den Korf” genoemde Bijenkorfmeisjes-idealen de revue liet passeeren. Terecht merkte spreekster op dat, wanneer wij niet gelooven dat wij werken en iets tot stand brengen kunnen, wij dit ook nimmer zullen doen.

Het dubbele Bijenkorfmeisjestrio van Amsterdam, winnaar van den John P. Lillywhite Wisselbeker, zong nu „Leid, Vriend'lijk licht!”.

Zr. Tine C. Hartman, als vertegenwoordigster van het Rotterdamsche district, besprak op overtuigende wijze welk een goeden invloed het Bijenkorfwerk heeft op het meisjeskarakter. Spr. ving aan met het begrip „karakter” en „een karakter” duidelijk te verklaren, en noemde als middelen die bij de karaktervorming ten dienste staan, zelfbeschouwing, gewoontevorming, lichaamscultuur (lucht, zon, matigheid, sport, reinheid), arbeid (beschouwd als een strijd die gewonnen moet worden), vereenigingsleven en gebed, welk laatste leidt tot gehoorzaamheid aan en eenwillendheid met God. Ten laatste toonde spr. aan hoe, vooral op het ter-

rein van gewoontevorming, het Bijenkorfwerk het vormen van ware „karakters” zeer ten goede komt.

Zr. Martha J. Riet, Assistentie Zendingsbijenhouster, gaf een rapport van het werk, door de Bijenkorfmeisjes in de Zending ver-richt, alsmede een overzicht van haar plannen voor de toekomst. Na twee jaar Bijenkorfarbeid in Nederland zijn de goede resulta-ten daarvan reeds duidelijk waarneembaar. Als voorbeeld noemde Zr. Riet een verandering ten goede in veler levenswijze. Er waren op 9 Juni 1929 in de Nederlandsche Zending 18 Bijenzwermen en 1 zwerm Zeemeeuwenmeisjes.

Als laatste spreekster voerde Zr. Lillian D. Lillywhite, presi-dente der Vrouwen- en Meisjesorganisaties in de Zending, het woord. Spr. wees allereerst op de noodzakelijkheid van geloof, en weidde voorts uit over het ideaal der Bijenkorfmeisjes om haar kinderen het leven te doen toekomen in zuiveren vorm, en in on-begrensde kracht. Spr. moedigde tenslotte de meisjes aan om voort te arbeiden in het groote Werk des Heeren.

Overziener R. M. Davey gaf uiting aan zijn dankbaarheid en waardeering jegens allen die deel genomen hadden aan deze suc-cesrijke O. O. V.-Conferentie, en kondigde tevens aan dat de bij-eenkomst van dien avond het karakter eener Zendingsconferentie zou dragen, weshalve aan den president van het Rotterdamsche district de leiding zou worden overgegeven. Na nog enkele andere bekendmakingen zongen de vereenigde zangkoren van Amster-dam, Den Haag en Rotterdam „In our Redeemer's Name” (In den Naam van onzen Verlosser), waarop Zr. N. van Leeuwen, Bijen-houster van Den Haag, voorging in dankgebed.

Zondagavond 9 Juni.

Een uitstekende vergadering met een record-aantal toehoorders.

Onder leiding van Ouderling Don H. van Dam, president van het Rotterdamsche district, ving de avondbijeenkomst aan met het zingen van „De Dag der Bevrijding”. Zoo goed als alle plaatsen in de groote zaal, op het podium en op de beide balcon van het Nuts-gebouw waren bezet. De menigte telde meer dan duizend zielen, hetgeen voor de Nederlandsche Zending een record beteekent.

Ouderling O. van Orden, president van het district Utrecht, vroeg om de leiding van den Geest des Heeren in deze vergadering, gevolgd door het lied „Gebed” van de gecombineerde koren.

Districtspresident Don H. van Dam heette den vergaderden wel-kom en wees vervolgens op de waarde van het O. O. V.-werk, zoo-mede op de behoefte aan openbaring en goede leiders. Groote din-gen, met betrekking tot de zaligheid van het menschedom, zouden volgens den Bijbel nimmer geschieden, tenzij de Heere deze aan Zijne dienstknechten, de profeten, geopenbaard hebbe. Wanneer men nu overweegt welke groote gebeurlijkheden dezen modernen tijd zouden kenmerken, springt de behoefte aan hedendaagsche

openbaring direct in het oog. Spr. besloot met zijn getuigenis af te leggen van de waarachtigheid van het Evangelie.

Ouderling Ralph M. Davey, Overziener der Z. S. en O. O. V. in de Nederlandsche Zending, kreeg nu het woord. „Leiders gevraagd” was zijn onderwerp. De zending der O. O. V. is om leiders en leidsters te maken. Spr. besprak een tiental vereischten voor waar leiderschap, en besloot met den wensch dat elk der aanwezigen de voor succes noodige eigenschappen mocht aankweeken en ontwikkelen.

Als derde spreker van dien avond voerde Ouderling H. Schotel, Assistent-Redacteur van „De Ster”, het woord. Spr. begon met te zeggen dat deze O. O. V.-Conferentie een openbaring voor hem was geweest; hij gevoelde zich als ware hij opnieuw tot het „Mormonisme” bekeerd. In de Heilige Schriften is voorspeld dat er in de laatste dagen natuurrampen, oorlogen en andere onheilen zouden plaats vinden. Dergelijke voorvallen zijn evenwel slechts middelen tot een doel, en naar spr.’s meening bestaan de werkelijk groote gebeurtenissen der laatste bedeeing in elke schrede die het Werk des Heeren in voorwaartsche richting aflegt. Voor duizenden Heiligen der Laatste Dagen is de grootste vraag niet meer „Is het Mormonisme waar?”, doch „Kan ik het leven?”, zeide spr.

Zr. Ida Weekhout en Ouderling John D. Lillywhite zongen nu een duet, getiteld „The Pale Moon”.

President John P. Lillywhite der Nederlandsche Zending besprak de vraag „Wat is een O. O. V.?” De O. O. V. wil de jonge menschen meer en meer in karakter Gode gelijk maken. Daarom heeft zij als taak om sommige der meest veredelende beginselen en principes uit de Boeken der Boeken te onderwijzen. Het jonge volk in de wereld zegt vaak: de kerk heeft ons niets aan te bieden. Dit komt echter, doordat de deuren der z.g. „Christelijke” kerken door den mensch voor God’s stem gesloten zijn. Hoe kan de Heere tot hen spreken wanneer hun harten en oogen niet open zijn voor de waarheid?

Spr. verklaarde voorts op schoone wijze hoe wij God zouden dienen uit liefde, en niet uit vrees. De O. O. V. leert den mensch om de wetten des Heeren, zoowel als van het land, te onderhouden. Na een zegen over de vergadering gevraagd te hebben, eindigde President Lillywhite zijn opbouwende rede.

De vereenigde koren zongen „The radiant Morn has past away” (De stralende Morgen is voorbij), waarop de Zendingspresident allen dankte voor hun medewerking tot het succes dezer Conferentie, in het bijzonder een woord van waardeering richtend aan het adres van de zangkoren van Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, zoomede aan hun dirigent en de beide muzikale begeleidsters.

Ouderling John Hoekstra besloot met dankzegging.

(Slot volgt).

HET WOORD VAN WIJSHEID.

(Huisbezoekles).

Nimmer is er een tijd geweest in de geschiedenis der menschen, waarin onze Hemelsche Vader meer zorg droeg voor het lichamelijk en geestelijk welzijn van Zijne kinderen, dan Hij gedaan heeft en nog doet in deze laatste bedeeeling des tijds. Voorziende aan welke zonden de menschen zich zouden overgeven gaf Hij ons, bijna 100 jaar geleden, vele raadgevingen, ons bekend als het Woord van Wijsheid, beschreven in afd. 89 der Leer en Verbonden.

Welke nadeelen zijn aan het overtreden van het Woord van Wijsheid verbonden? Ten eerste kosten de vergiften, zooals bier, jenever, koffie, thee, tabak, sigaren en sigaretten, veel geld. Dat is het directe financiële nadeel. Dan, door het gebruik ervan wordt onze lichaamskracht vernietigd en onze energie gedood, zoodat we minder arbeid, en van minder kwaliteit, kunnen verrichten. Iemand die zijn volle lichaamskracht en gezondheid bezit, zal veel gemakkelijker en beter betaald werk kunnen vinden. Men zal hem of haar opmerken, hun werk waardeeren en daardoor zullen ze hooger kunnen stijgen op de maatschappelijke ladder. Wanneer we eigen zaken drijven, zullen wij in staat zijn onze zaken op de best mogelijke manier, en zoo economisch mogelijk, te beheeren. Vervolgens zullen wij gezonder zijn en meer weerstandsvermogen bezitten tegen ziekten en slechte weersinvloeden; daardoor zullen wij minder een dokter noodig hebben en dus weder een ander financieel voordeel bereiken.

Het leven van het Woord van Wijsheid zal ook zijn invloed in het gezin doen gelden. De huismoeder zal haar huishouden economischer kunnen beheeren doordat haar verstand niet beneveld is door vergiftiging. De harmonie in het gezin zal beter zijn, doordat de zenuwen niet geprikkeld worden, en daardoor rustiger functioneeren. De kinderen die geboren worden uit ouders die het Woord van Wijsheid leven, zullen veel gezonder zijn dan andere, en de moeder zal in een beteren toestand verkeerren. De ondervinding heeft aangetoond hoe nadeelig het gebruik van koffie en thee voor moeder en kind is.

Hierboven zijn slechts enkele van de vele zegeningen genoemd, die verbonden zijn aan het houden van het Woord van Wijsheid. Daarenboven, door het te leven, zullen wij den Geest van God met ons hebben, en in directe verbinding met onzen Hemelschen Vader kunnen staan.

P. B. J. L.

Al ontdekte een mensch alle schoonheden van het heelal, zelfs die in den hemel, hij zou er geen behagen in scheppen tenzij hij een metgezel had aan wien hij zijn vreugden zou kunnen mededeelen. Cicero.

ALGEMEENE VASTENDAGLES VOOR DE ZONDAGSSCHOLEN.

(Zondag 4 Augustus 1929).

Onderwerp: De Wet der Tiende.

Punten voor de les:

1. De Tiende in de Wetten van Mozes.

- a. Een eerste tiende van de opbrengst van land en levende have moest aan de Leviëten worden afgedragen, voor hun onderhoud en als vergoeding voor hun priesterdiensten. Lev. 27 : 30—33; Numeri 19 : 21.
- b. De Leviëten moesten op hun beurt van deze tienden, die zij ontvingen, weer een tiende deel aan den priester Aäron afstaan. Numeri 19 : 25, 26, 27, 28.
- c. Een tweede tiende moest door den man en zijn gezin gebruikt worden om op aangewezen plaatsen aan heilige feestmaaltijden deel te nemen. Deuteronomium 14 : 22, 23.
- d. Een derde tiende kwam in elk derde jaar, en behoorde gebruikt te worden om den nood der behoeftigen te lenigen. Deut. 26 : 12, 13.

2. Christus keurt de Tiende in beginsel goed. Matth. 23 : 23; Lukas 11 : 42.

3. Een speciaal gebod aan de Heiligen der Laatste Dagen.

Leer en Verbonden, Afd. 119.

- a. „Iemand's Christelijkheid kan bepaald worden naar de manier waarop hij zijn geld verdient en uitgeeft.”
- b. Wanneer iemand van zijn verdiende geld een deel afstaat, geeft hij een deel van zichzelf. Heeft hij niet eerst zijn energie, vernuft en lichaamskracht gegeven in ruil voor arbeidsloon?

4. Voordeelen van Tienden betalen.

- a. Men geeft blijk van zijn getrouwheid.
- b. „Beproeft Mij nu daarin”, enz. Maleachi 3 : 10, 11, 12.
- c. De tijdelijke zegeningen komen meestendeels doordat de tiendenbetaler leert op weloverdachte wijze zijn uitgaven te regelen. Het betalen van tiende dwingt tot een ordelijk beheer van zaken. Zuinigheid, met de daaraan verbonden voordeelen, vloeit hieruit voort.
- d. Eerlijkheid. Iemand die eerlijk is tegenover God, die tienden betaalt op een rechtschapen manier, leert vanzelf eerlijk handelen tegenover zijn buurman en zijn patroon.
- e. Het houden aan de tiendenwet brengt geestelijke sterkte. Dit is de voornaamste zegening. Het doet de ziel groeien, kweekt vele deugden aan.

5. De noodzakelijkheid van de Tiende.

- a. Bouwen van bedehuizen, kerkscholen, tempelen. Onderhoudskosten van bedehuizen, kerkscholen, tempelen. Huren van vergaderlokalen. Kosten van door de Kerk uitgegeven literatuur. Andere kosten bij het prediken van het Evangelie. Gelden, uitgegeven voor liefdadige doeleinden, enz.

Opmerking. De fondsen die speciaal worden gevormd ten behoeve der armen zijn de vastengaven.

Vragen.

1. Verklaar de uitdrukking: „geven is dienen.”
2. Toon aan hoe nauw de band is tusschen den mensch en het door hem verdiende geld.
3. Wat staat er in Maleachi 3 : 8? Waarom, of in welk opzicht, „berooft” de mensch God wanneer hij de tiende-plicht verzuimt?
4. Noem het verband tusschen tiende-betalen en (1) getrouwheid; (2) zuinigheid; (3) eerlijkheid; (4) de groei van de Kerk; (5) geestelijke groei.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

AVONDMAALVERS VOOR AUGUSTUS 1929.

Dat wij Hem steeds gedachtig zijn,
En ook Zijn lijden zeer,
Geduld voor ons op Calvarie
Door Jezus, onzen Heer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR AUGUSTUS 1929.

(Tweede Nephi, Hoofdstuk 10, Vers 19).

„Daarom zal Ik dit land aan uw zaad en degenen, die onder uw zaad gerekend zullen worden, voor eeuwig toewijden als het land funner inwoning; want het is een schoon land, zegt God tegen mij, boven alle andere landen; daarom wil Ik, dat alle menschen die daarop zullen wonen, Mij zullen dienen, zegt God”.

ZENDINGSNIEUWS.

Verplaatst.

Ouderlingen: N. J. Mortenson van Haarlem naar Apeldoorn als gemeentepresident; Don M. Wakefield van Amsterdam naar Haarlem; L. A. Teerlink van de boot naar Utrecht.

Overleden.

VAN WILLIGENBURG. — Op den 3en Mei j.l. is te Den Helder overleden, Zuster Agnes van Willigenburg, geboren Blankenstein. Zuster van Willigenburg bereikte den leeftijd van ruim 61 jaar.

VAN BERGEN. — Te 's Gravenhage is op den 6en Mei j.l. ontslapen, Zuster Dirkje van Bergen, geboren Waasdorp. Zuster van Bergen bereikte den ouderdom van 49 jaar, en trad in 1924 door den doop tot de Kerk toe.

Vergeet niet de groote Amsterdamsche Conferentie op 8, 9, 10, 11 en 12 Aug. a.s.